तत्र च 'अधीतविद्यास् ते त्रयो ऽप्य् आनाथ्यदुःखिताः
ययुः स्वामिकुमारस्य दर्शनि दक्षिणापथं । 8
ततस् ते चिञ्चिनीं नाम नगरीम् अम्बुधेस् तटे
गत्वा, भोजिकसंज्ञस्य विप्रस्य न्यवसन् गृहे । 9
स च कन्या निजास् तिस्रस् तेभ्यो दत्वा धनानि च,
तपसे ऽनन्यसत्तानो गङ्गां याति स्म भोजिकः । 10
अथ तेषां निवसतां तत्र श्वशुरवेश्मनि
अवग्रहकृतस् तीव्रो दुर्भिक्षः समजायत । 11
तेन भार्याः परित्यज्य साधीस् तास्, ते त्रयो ययुः.
स्पृशन्ति न नृशंसानां हृदयं बन्धुबुद्धयः । 12
ततस् तु मध्यमा तासां सगर्भा 'अभूत्, ततश् च ताः
भवनं यज्ञदत्तस्य पितृमित्रस्य शिश्रियुः । 13
तत्र तस्थुर् निजान् भर्तॄन् ध्यायन्त्यः क्लिष्टवृत्तयः.
आपद्य् अपि सतीवृत्तं किं मुञ्चन्ति कुलस्त्रियः? । 14
कालेन मध्यमा च 'अत्र तासां पुत्रम् असूत सा,
अन्योन्यातिशयस् तस्मिन् स्नेहश् च 'आसाम् अवर्धत । 15
कदाचिद् व्योममार्गेण विहरन्तं महेश्वरं
अङ्कस्था स्कन्दजननी तद् दृष्ट्वा सदया 'अवदत् । 16
देव पश्य, शिशावू अस्मिन् एतास् तिस्रो ऽपि योषितः
, बद्धस्नेहा दधत्य् आशाम्, एषो ऽस्मान् जीवयेद् इति । 17

Digitized by Google